

[Indenrigsministeren]

sparke til asylansøgerne. Vi mener fortsat her i Folketinget, at det ville være udansk at smække døren i for mennesker, der kommer eksempelvis fra det tidligere Jugoslavien. Og det er nu engang også en god dansk tradition, som vi kan se igennem hele dette århundrede, at når der har været krig i Europa, har vi ikke sagt »nej, adgang forbudt hos os«.

Vi har gjort det i erkendelse af, at vi kun kan løse et lille hjørne af problemet. Det gør vi så. Og vores forpligtelse er at finde de mindst ringe løsninger på en meget ringe situation, som det at være flygtning nu engang er.

Pia Kjærsgaard (FP):

Da ministeren var forvirret over nogle tal, som Fremskridtspartiets retsordfører på et tidspunkt havde læst op fra talerstolen, og ikke kunne finde ud af, hvor de tal var kommet fra, vil jeg gerne sige til ministeren, at de stammer fra Folketingets Retsudvalg. Og hvis ikke ministeren selv kan finde ud af at få fat på dem, vil jeg godt være behjælpelig.

Det hang faktisk sådan sammen, at Fremskridtspartiet under en af de mange forespørgselsdebatter, vi har rejst, blev anklaget for at have uret i nogle tal, som vi fremførte her fra talerstolen. Jeg tror, jeg i løbet af et halvt år forsøgte at få de samme tal igennem Retsudvalget. Det holdt hårdt. Men tallene foreligger altså her, sort på hvidt, for, hvor mange flygtninge hvert land har pr. 10.000 indbyggere i EF-landene – og det er dem, vi har forholdt os til, for det var dem, vi tog frem i den debat. Det forholder sig sådan ifølge tallene fra Folketingets Retsudvalg, at Danmark ligger på en andenplads, og det vel at mærke inden Tyskland begyndte at stramme sine regler. Det er de helt konkrete tal. Jeg mangler tal fra Grækenland og Storbritannien, som ikke har villet oplyse tallene, men uden at kunne dokumentere det tror jeg ikke på, at det er de to lande, som ville føre an i statistikken, hvis man kunne finde frem til tallene.

Dernæst vil jeg sige til justitsministeren, at jeg synes, det lyder godt med kriminalstatistikken. Jeg skal henvise til, at justitsministeren faktisk på et tidspunkt i september måned sagde, at der lå en meget stor opgave i at forklare asylansøgere, at Danmark ikke kan acceptere hæleri og butikstyveri, og at det har konsekvenser for dem selv.

Det var, efter at der kom en opgørelse fra Justitsministeriet, der viste, at asylansøgere i fjor stod bag 5-25 pct. af samtlige anmeldte butikstyverier i 15 ud af 54 politikredse. Derfor synes jeg, det ville være godt, hvis vi langt om længe kunne få noget mere statistik på dette område. Og det, jeg lige sagde nu, er ikke polemisk sagt, må jeg sige til justitsministeren; jeg synes, det var fornuftigt sagt.

Fru Elisabeth Arnold sagde her til sidst, at hvis ikke Fremskridtspartiet rejste disse debatter, var der såmænd nok nogle andre partier, der ville. Hvem? – må jeg spørge fru Elisabeth Arnold. Det Radikale Venstre? SF eller Socialdemokratiet? Eller for den sags skyld De Konservative og Venstre? Nej, det tror jeg ikke et øjeblik på. Det er nemlig aldrig nogen sinde sket. Vi har haft nogle forslag om detaljer, som den nuværende eller den daværende regering har fremlagt, og vi har også haft nogle redegørelser. Men vi har faktisk aldrig haft de rigtig store debatter, medmindre Fremskridtspartiet har rejst dem. Det vil vi altså fortsætte med, uanset om det er for et halvt år siden, om det er på nuværende tidspunkt, eller om der går et halvt år igen, før vi synes, at det er på sin plads at rejse en debat.

Indfødsretssager, nævnte fru Elisabeth Arnold, blev jo også debatteret i folketingssalen. Ja, det er de begyndt at blive, efter at Fremskridtspartiet har taget det frem til debat; ellers ville de jo aldrig nogen sinde være blevet debatteret. Det er blot en iskold kendsgerning.

Hvad angår dagsordenen, har jeg fået nogle enkelte – ikke for mange – meldinger, men min antagelse er, at alle andre partier stemmer imod. Man siger, at det er, fordi man ikke vil blande tingene sammen, at vores udlændinge og de deraf følgende udgifter ikke har noget som helst at gøre med, hvordan vi behandler andre grupper i dette samfund. Jamen det er jo netop en kendsgerning, som man konstant forsøger at se bort fra. Det er en kendsgerning, at når man yder stor økonomisk hjælp til en faktisk meget stor gruppe mennesker, er der andre, der må undvære. Jeg kan altså ikke få tingene til at gå op på anden måde. Eller også kan man selvfølgelig stramme – og det er den nuværende regering jo også god til – skatteskruen en ekstra gang. Den berømte sætning, at pengene fosser ud af statskassen, er jo ikke nogen usandhed, for at sige det pænt.